

UCHWAŁA Nr ...XLIII./290/2010.....

Rady Powiatu Nowodworskiego

z dnia ..23..września..2010r.,.....

w sprawie zatwierdzenia projektu innowacyjnego – testującego przygotowanego przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Mazowieckim nt. „Poszukiwanie skutecznych metod zapewnienia trwałości funkcjonowania instytucji ekonomii społecznej”, pn. „Szansa na lepszą przyszłość” finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki – Priorytetu VII Promocja integracji społecznej, Działania 7.4 Projekty innowacyjne.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3, 5, 17 i 22 oraz art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t. j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.) Rada Powiatu Nowodworskiego uchwała, co następuje:

§ 1

Zatwierdza się projekt innowacyjny – testujący przygotowany przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Mazowieckim nt. „Poszukiwanie skutecznych metod zapewnienia trwałości funkcjonowania instytucji ekonomii społecznej”, pn. „Szansa na lepszą przyszłość” finansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki – Priorytetu VII Promocja integracji społecznej, Działania 7.4 Projekty innowacyjne.

§ 2

Szczegółowe zasady realizacji projektu, o którym mowa w § 1, zostały określone w załączniku Nr 1 do uchwały.

§ 3

Realizację projektu powierza się Dyrektorowi Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Mazowieckim.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Nowodworskiego.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Kancelaria Radców Prawnych
J. Nieścior i Z. Wółtański s.c. w Pułtusku

Anna Pogorzelska
Anna Pogorzelska
prawnik

WICEPRZEWODNICZĄCY RADY

Teresa Duralska Szpakowska
Teresa Duralska Szpakowska

„ Szansa na lepszą przyszłość”

ROZDZIAŁ I. WSTĘP

Projekt „ Szansa na lepszą przyszłość” jest przedsięwzięciem skierowanym do osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, którego zadaniem jest dostarczenie nowych rozwiązań służących efektywnej aktywizacji oraz rozwojowi instytucji ekonomii społecznej. To szansa dla wszystkich, do których kierowany jest projekt na zyskanie odpowiednich umiejętności praktycznych i realna możliwość zdobycia pracy. To również szansa dla instytucji ekonomii społecznej do tego by czerpać z potencjału osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Celem ogólnym projektu jest zwiększenie efektywności kształcenia zawodowego tej grupy osób dzięki wykorzystaniu potencjału grup docelowych projektu poprzez wypracowanie nowych bardziej skutecznych metod. Metoda wypracowana w projekcie stanowi połączenie kilku wzajemnie uzupełniających się elementów, pozwalających na podnoszenie kwalifikacji i kompetencji zawodowych beneficjentów (zgodnie z indywidualnymi predyspozycjami) i zdobycie przez nich umiejętności koniecznych do aktywnego poruszania się na rynku pracy. Inicjatywa ta ma na celu przerwanie bierności osób marginalizowanych społecznie, czemu ma służyć odpowiednie motywowanie oraz aktywizacja uczestników programu, a także indywidualna praca z każdym z nich. Indywidualne podejście do beneficjenta pozwala uwzględnić w procesie aktywizacyjnym jego specyficzne potrzeby psychologiczne, predyspozycje i zainteresowania zawodowe. Metoda umożliwia inicjowanie zmiany mentalności i sposobu myślenia ludzi wykluczonych społecznie, przezwyciężanie złych nawyków oraz przełamywanie wykazywanej przez nich bierności. Na etapie motywowania osób wykluczonych społecznie wykorzystuje się program warsztatów, treningów służących wzmacnianiu kondycji psychospołecznej pomagając beneficjentom w podnoszeniu samooceny i zdobywaniu umiejętności z zakresu komunikacji interpersonalnej. W ramach działań modelowych beneficjenci uczestniczą w kursach zawodowych i praktykach podnoszą swoje kwalifikacje zawodowe, zgodnie z indywidualnymi predyspozycjami, a ponadto zdobywają odpowiednie umiejętności i otrzymują narzędzia ułatwiające aktywne funkcjonowanie na rynku pracy.

ROZDZIAŁ II. CELE PROJEKTU

Cel główny realizowany będzie poprzez wdrożenie celów szczegółowych, które obejmują:

- I. Zwiększenie trwałości instytucji ekonomii społecznej poprzez: poprawę współpracy międzysektorowej i wewnątrzsektorowej (wielosektorowość, automatyzm, poprawa procesów dystrybucji środków finansowych, poprawa wzajemnej komunikacji, poprawa systemu monitoringu i ewaluacji, promowanie partnerstw), przełamywanie stereotypów (niska wiarygodność, nastawienie na zysk (komercyjność), przeświadczenie

o ograniczonej możliwości nadzoru, niski standard usług), upowszechnianie standardów realizacji poszczególnych form międzysektorowej współpracy takich jak: zasada pomocniczości, suwerenności i jawności, uczciwej konkurencji, pokazanie i upowszechnianie atrakcyjności oferty, konkurencyjność, elastyczność IES (wysoki standard świadczonych usług, elastyczność gospodarki finansowej).

- II. Poprawa efektywności kształcenia zawodowego poprzez: zwiększenie kompetencji beneficjenta poprzez udział w kursach zawodowych, zdobycie doświadczenia, umiejętność wykorzystania doświadczenia w praktyce, zmniejszenie siły oddziaływania na pracodawców stereotypów o niskiej przydatności osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, podniesienie poczucia własnej wartości i efektywności własnych działań, zwiększenie zdolności komunikacyjnych uczestników. Zakładane cele nie byłyby możliwe do zrealizowania bez wsparcia partnera zagranicznego. Analiza problemów dotyczących środowiska odbiorców i użytkowników w Niemczech pokazuje, że występowały one bardzo często w podobnym nasileniu co w Polsce. Kilkuletnie doświadczenie we wdrażaniu podobnej metody jaką projektodawca chce zastosować w Polsce pokazuje jej skuteczność. Bez obszernej wiedzy jaką dysponuje partner w zakresie wdrażania tej metody nie będzie możliwe zastosowanie jej w projekcie w sposób odpowiednio efektywny. Dotychczasowe zadania skupiały się na teoretycznym przekazywaniu wiedzy, miały charakter wybiórczy, nie zapewniając tym samym zdobycia doświadczenia niezbędnego do wykorzystania potencjału. Dzięki wdrożeniu proponowanej metody polegającej na połączeniu kursów zawodowych, warsztatów kompetencji społecznych oraz praktyk zawodowych odbywających się w Ośrodku Kształcenia i Spotkań, beneficjenci będą mogli doskonalić wcześniej zdobytą wiedzę zdobywając tym samym doświadczenie niezbędne do podjęcia pracy. Dzięki takiej formie nabywania doświadczenia potencjalni pracodawcy będą mogli zobaczyć efekty pracy beneficjentów co będzie miało wpływ na zdobycie zaufania przez pracodawców, a także ocenę umiejętności beneficjentów.

Cele projektu są zgodne z Narodową Strategią Integracji Społecznej dla Polski, Planem Działania na 2010 dla Priorytetu VII POKL, Strategią Polityki Społecznej na lata 2007–2013 Ministerstwo Polityki Społecznej oraz z Zasadami Polityki Równych Szans Kobiet i Mężczyzn, polityki społeczeństwa informacyjnego oraz polityki zrównoważonego rozwoju. Cel projektu wpisuje się w Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia POKL na lata 2007–2013. Projekt wpisuje się również w założenia Powiatowej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2007-2012, jest zgodny z Programem Współpracy Powiatu Nowodworskiego z organizacjami pozarządowymi w roku 2010, Programem Aktywności Lokalnej na lata 2009-2013 oraz Ustawą Prawo Zamówień Publicznych. Dla potrzeb wstępnej diagnozy projektodawca dokonał analizy następujących programów obowiązujących na terenie powiatu: Powiatowa Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych, Program Aktywności Lokalnej, Program Współpracy Powiatu Nowodworskiego z organizacjami pozarządowymi. Niektóre działania programów wprost odnoszą się do Priorytetu VII „Promocja integracji społecznej” POKL na lata 2007–2013, który zakłada podejmowanie działań ukierunkowanych przede wszystkim na zwiększenie szans w znalezieniu zatrudnienia przez osoby zagrożone wykluczeniem społecznym. Beneficjenci ostateczni programów z uwagi na trudności występujące w środowisku rodzinnym, brak zainteresowania i często wsparcia nie wykorzystują w pełni możliwości systemu edukacji. Wzorce postaw społecznych, jakie otrzymują, są niewłaściwe

lub niejednoznaczne. Z tych powodów ich start życiowy może być znacznie trudniejszy niż rówieśników z tzw. „dobrych domów”, a ich pozycja startowa na rynku pracy niska. Ponadto niezależnie od środowiska pochodzenia osoby do 25 r.ż. zamieszkujące woj. Mazowieckie, z wyjątkiem samej Warszawy, należą do grupy, którą cechuje wysoki poziom stopy bezrobocia, ponad dwukrotnie wyższy niż średni wskaźnik dla ogółu bezrobotnych (wg stanu na koniec 2009 r. 13,9% w stosunku do 11,2%-dane uzyskane z WUP oraz PUP w Nowym Dworze Maz. Problemy i obszary działań wytyczone zostały na podstawie realizacji wcześniejszych projektów, danych statystycznych gromadzonych przez PCPR w ramach sprawozdawczości, a także w oparciu o: „Potrzeby szkoleniowe młodych imigrantów w krajach europejskich. Streszczenie raportu” Pathways to work, zespół autorski:P.Niedzielski,L.Gracz,K.Łobacz,2010,„Kształcenie Dorosłych Informacje i opracowania statystyczne”,Red: G.Marciniak, A.Baran,D. Czarnecka,GUS, Warszawa 2009, „Kluczowe czynniki rozwoju przedsiębiorczości społecznej.” N. Laurisz, S. Mazur w Ekonomia społeczna w Polsce: osiągnięcia, bariery rozwoju i potencjał w świetle wyników badań Warszawa 2008.Bazując więc na danych wykorzystanych do przygotowania w/w programów projektodawca mógł ocenić skalę problemów, a poprzez bezpośredni kontakt z pracownikami socjalnymi PCPR próbować szukać skutecznych rozwiązań. Projektodawca dla potrzeb wstępnej diagnozy prowadził „Streetwork-skuteczny kontakt z klientem zagrożonym wykluczeniem społecznym”, metodą obserwacji i ukierunkowanej rozmowy w okresie od maja do czerwca 2010.Działania te będą kontynuowane przez pracowników PCPR gdzie będzie możliwość bieżącej analizy gromadzonych informacji. Wybór IES jako grupy docelowej, identyfikacja problemów i założone cele przyczyniają się do wsparcia i trwałości IES. Diagnoza środowiska IES przeprowadzona została w oparciu o Powiatowy Program współpracy z organizacjami pozarządowymi. W ramach przewidzianych w programie działań projektodawca mógł spotkać się z przedstawicielami tej grupy i dokonać wstępnej analizy problemu, który również znalazł swoje odzwierciedlenie w założonych celach projektu. Wstępna diagnoza problemu na terenie obszaru województwa została dokonana w oparciu o analizę danych Wojewódzkiego Urzędu Pracy i danych zgromadzonych przez GUS.

ROZDZIAŁ III. ZAŁOŻENIA PROJEKTU

Projekt zakłada udział dwóch grup docelowych: użytkowników i odbiorców. Użytkownikami będą instytucje ekonomii społecznej odbiorcami zaś osoby z kręgu zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Projekt dotyczy wypracowania nowej metody zintegrowanego systemu kształcenia osób zagrożonych wykluczeniem społecznym w oparciu o wielosektorową współpracę na przykładzie Ośrodka Kształcenia i Spotkań .Użytkownikiem projektu na poziomie testowania będzie Europejska Fundacja na Rzecz Osób Potrzebujących EFOP. EFOP została założona 18.03.2004 r. w Gorzowie Wielkopolskim. Fundatorem fundacji jest niemiecka organizacja pozarządowa EIJF gemeinnützige AG.

Docelowo użytkownikami metody będą wszystkie instytucje ekonomii społecznej działające w regionie z możliwością kierowania także niektórych elementów do instytucji ekonomii społecznej funkcjonujących na terenie województwa. W ramach działań upowszechniających projektodawca zamierza dotrzeć do IES znajdujących się na terenie całego kraju. Metoda rozpowszechniana będzie poprzez warsztaty, konferencje, wizyty studyjne, publikacje, informacje zamieszczane na stworzonej

stronie internetowej a także poprzez dystrybucje plakatów, ulotek, kwartalnika oraz informatora. Z nowego modelu korzystać będzie mogła każda instytucja ekonomii społecznej współpracująca z instytucjami rynku pracy.

Odbiorcami projektu będą osoby z kręgu zagrożonych wykluczeniem społecznym, tj. osoby wychodzące z placówek opiekuńczo-wychowawczych, rodzin zastępczych, osoby niepełnosprawne, uczestnicy warsztatów terapii zajęciowej, rodzice biologiczni dzieci umieszczonych w placówkach i rodzinach zastępczych, cudzoziemcy. Ze względu na specyfikę oraz wagę problemu do testowania metody zostały wybrane osoby z kręgu zagrożonych. Wymiar testowania obejmować będzie 50 beneficjentów narażonych na zjawisko marginalizacji społecznej. W przyszłości jeśli wejdzie proponowana w projekcie metoda korzystać docelowo z produktu będą mogły wszystkie osoby zagrożone zjawiskiem wykluczenia społecznego z terenu całego kraju. Problem ten może być rozwiązany tylko i wyłącznie przy współpracy z Partnerem, który dzięki swojemu doświadczeniu i wiedzy przyczyni się do realizacji celu Projektodawcy. Wykorzystując potencjał partnera możemy wdrożyć z sukcesem metodę stosowaną w kraju partnera.

ROZDZIAŁ IV. ZADANIA PROJEKTU

Niezbędnym warunkiem powodzenia projektu jest podjęcie działań w kraju partnerskim. Realizację projektu zaczniemy od pogłębienia i analizy funkcjonowania instytucji ekonomii społecznej na terenie Niemiec w celu pokazania zasad funkcjonowania takich instytucji a także ukazania problemów i rozwiązań napotkanych trudności. Za wykonanie tego zadania odpowiedzialny będzie Partner. Do zadań partnera należało będzie także przygotowanie i przeszkolenie Dyrektora Ośrodka, stanowi to element wiedzy know how, która jest niezbędna do prawidłowego prowadzenia Ośrodka. Do kwestii partnera będzie należało także pozyskiwanie Prelegentów, którzy swoją wiedzę i zaangażowanie przekazywać będą stronie Polskiej. Dodatkowo do zadań Partnera należeć będzie dystrybuowanie materiałów promocyjnych i upowszechniających na terenie Niemiec.

Przedmiotem analizy na terenie Polski będą: m.in. analiza regulacji prawnych dotyczących problemu (wsparciem będzie służyła osoba zarządzająca projektem która posiada wykształcenie prawnicze), analiza efektów projektów zrealizowanych w latach ubiegłych, analiza działalności jednostek na terenie powiatu nowodworskiego działających w obszarze integracji społecznej: PCPR, PUP, OPS (dane pochodzące ze sprawozdań), analiza oferty edukacyjnej (ankieta, sondaż), analiza sytuacji grup docelowych projektu. Sposoby prowadzenia diagnozy: wywiady środowiskowe przeprowadzone u odbiorców (niepełnosprawni, wychowankowie placówek opiekuńczo - wychowawczych i rodzin zastępczych, uchodźcy), ankiety, kwestionariusze, sondaż, wyszukiwarki internetowe, forum internetowe, organizacje pozarządowe. Element diagnozy realizowany za pomocą wywiadu środowiskowego, asystent koordynatora będzie realizował przy wsparciu pracownika socjalnego. W celu zwiększenia rzetelności i trafności przeprowadzonych badań i analiz projektodawca zleci ich wykonanie wyspecjalizowanej firmie zewnętrznej posiadającej odpowiedni pakiet statystyczny. Wykorzystując potencjał firmy zewnętrznej wybrane aspekty przeprowadzonej diagnozy grup docelowych projektu zostaną rozszerzone na obszar województwa mazowieckiego. Za zgromadzenie danych porównawczych dotyczących problemu i stosowanych

metod jego rozwiązania w kraju partnera będzie odpowiedzialny partner. Nadzór i kontakt z partnerem niemieckim będzie zapewniony poprzez asystenta koordynatora zatrudnionego przez projektodawcę na tym obszarze. Przedmiot diagnozy to m.in. czynniki rozwoju przedsiębiorczości społecznej (obszar i cel działania, społeczna wartość dodana, finansowy aspekt działalności IES, zdolność prowadzenia działalności gospodarczej, zasoby ludzkie w instytucjach ekonomii społecznej, partycypacja społeczna w działalności IES, kierunki współpracy wewnątrz międzysektorowej), badania potrzeb aktywności edukacyjnej grup docelowych, diagnoza barier ograniczających aktywność grup docelowych, analiza rynku pracy pod kątem dopasowania popytu i podaży w odniesieniu do danej grupy społecznej, przyczyny i skutki wykluczenia społecznego a także potrzeby osób wykluczonych społecznie i grup zagrożonych wykluczeniem. Badania i analizy realizowane w zadaniu pierwszym zostaną podsumowane w publikacji, która usystematyzuje zgromadzony materiał badawczy oraz pozwoli na bardziej efektywne dopasowanie metod wsparcia tych osób.

Niezbędnym elementem sprawnego i skutecznego zarządzania projektem jest prowadzenie ewaluacji. Ze względu na wysoki poziom ryzyka jaki wiąże się z realizacją projektu innowacyjnego projektodawca przeprowadzi ewaluację ex-ante mając na celu dostosowanie zaproponowanej metody do zastanej sytuacji. Dokonana zostanie w ten sposób ocena na ile planowane działania są trafne z punktu widzenia potrzeb odbiorców oraz spójne w zakresie planowanych celów i sposobów ich realizacji, posłuży ona również identyfikacji potencjalnych trudności. Proces realizacji projektu będzie również na bieżąco monitorowany co pozwoli na sprawdzenie czy wyniki pogłębionej analizy zgodne są ze wstępnymi założeniami projektodawcy i na ewentualną weryfikację tych założeń. Ewaluacja będzie prowadzona przez asystentów koordynatora poprzez systematyczne raportowanie i przekazywanie comiesięcznych sprawozdań z procesu ewaluacji osobie zarządzającej projektem. Ewaluacja wewnętrzna będzie obejmowała również proces zarządzania projektem, co pozwoli na stały monitoring procesu decyzyjnego w projekcie. Zakończy ją ocena na ile udało się osiągnąć założone cele oraz oceni ich skuteczność i efektywność. Dla potrzeb ewaluacji zostanie zatrudniona również firma zewnętrzna, która w obiektywny sposób oceni działania projektowe i zweryfikuje założenia poczynione w fazie diagnozy i badań oraz w etapie przygotowania projektu. Zewnętrzna firma ds. ewaluacji ma za zadanie odpowiedzieć na pytanie, w jaki sposób przeprowadzone w projekcie ewaluacje wewnętrzne wykorzystano we wspomaganie procesów zarządzania. Zadaniem projektodawcy jest wykazanie, że wyciągnięto z nich określone wnioski i podjęto konkretne działania. Ewaluacja zewnętrzna, służyć będzie z jednej strony odpowiedzialności, z drugiej rozliczalności, z trzeciej transparentności czy jawności. Zakończy się przygotowaniem raportu. Będzie stanowiła także cenne źródło informacji dla realizacji kolejnych projektów. Metody zbierania danych w ewaluacji: analiza dokumentów, wywiady, kwestionariusze, obserwacja. Dzięki prowadzonej ewaluacji będziemy w stanie wpłynąć na zmniejszenie ryzyka jakie wiąże się z realizacją projektów innowacyjnych z komponentem międzynarodowym.

Zapewnienie sprawnej realizacji zadań oraz utrzymanie wysokiej jakości wypracowywanych produktów wymaga określenia jasnych zasad współpracy oraz opracowania procedur komunikacji pomiędzy uczestnikami projektu. W celu zapewnienia sprawnej komunikacji pomiędzy uczestnikami projektu konieczne jest określenie: • zasad obiegu informacji pomiędzy poziomami organizacyjnymi projektu, w szczególności raportowanie postępów prac i zagrożeń dla realizacji projektu, • zasad tworzenia, obiegu i archiwizowania dokumentów projektowych, w tym przekazywanych produktów prac, • częstotliwości spotkań jednostek uczestniczących w projekcie. Raporty będą przekazywane

regularnie raz na miesiąc - w konkretnym, ustalonym dniu tygodnia. Zakres informacyjny raportów będzie obejmować: listę zadań, opis wykonanych prac, planowaną datę ukończenia prac, szacunkową ocenę stopnia zaawansowania prac, ryzyka zagrażające terminowej realizacji poszczególnych zadań, propozycje zmian projektowych – zmiany do harmonogramu lub zakresu prac ,inne informacje, które Zespół chce przekazać dla koordynatora . upoważniony pracownik, a następnie do oceny finansowej.

Projekt zarządzany będzie przez zespół projektowy w którego skład wchodzić będą: koordynator i dwóch asystentów koordynatora – odpowiedzialni za realizację projektu po stronie Polskiej oraz za działania wynikające z udziału partnera, realizowane w Niemczech. Dodatkowo w skład grupy zarządzającej wchodzić będą Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie – odpowiedzialny za prawidłową realizację projektu zarówno po stronie Projektodawcy jak również Partnera, księgowa – odpowiedzialną za część finansową oraz kadrowa. W skład zespołu zaangażowany zostanie również prawnik, który będzie nadzorował pod kątem prawnym realizację przewidzianych działań w projekcie. Zespół projektowy powinien posiadać odpowiednie doświadczenie i wykształcenie niezbędne do prawidłowej realizacji projektu. Zostaną zaangażowane osoby, które posiadają odpowiednie wykształcenie i doświadczenie oraz realizowały projektu współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej.

Pierwszy etap upowszechniania opisanej metody będzie realizowany w oparciu o przeprowadzenie dwudniowej konferencji, która jednocześnie będzie stanowiła podsumowanie przeprowadzonej diagnozy z prezentacją wstępnej wersji produktu i omówieniem opracowanej w etapie przygotowania strategii. Szczegółowo omówiona zostanie również koncepcja funkcjonowania ośrodka. W związku z tym, że wypracowana metoda przyczynić się ma do zapewnienia trwałości instytucji ekonomii społecznej ważne jest by na tym etapie omówić działania, które przyczynią się do zrealizowania tego celu.

Drugiego dnia przedstawione zostaną dobre praktyki będące jednocześnie konsekwencją wprowadzenia podobnej metody na przykładzie funkcjonującego na terenie Niemiec ośrodka. Wspólne spędzenie czasu wolnego po zakończeniu konferencji pozwoli również na wzajemne poznanie się. Konferencja będzie skierowana do 70 osób ze środowisk: przedstawiciele władzy samorządowej, instytucji ekonomii społecznej oraz przedstawiciele sektora prywatnego. Druga konferencja zrealizowana zostanie w trakcie testowania opracowanego produktu. Do tego czasu zaangażujemy grupę studentów do przygotowania koncepcji adaptacji budynku i jego otoczenia przy wykorzystaniu wiedzy jaką zdobyli podczas wizyty studyjnej w kraju partnera. Efekty pracy studentów zostaną zaprezentowane na konferencji. W tym momencie w sposób szczegółowy przedstawimy koncepcję funkcjonowania ośrodka jako metody wypracowanej będącej zintegrowanym system kształcenia osób zagrożonych wykluczeniem społecznym w oparciu o wielosektorową współpracę na przykładzie ośrodka szkoleniowo-rekreacyjnego. Drugiego dnia planujemy zorganizowanie wizyty studyjnej dla uczestników konferencji, której celem będzie prezentacja ośrodków prowadzonych przez partnera ukierunkowanych na pracę z osobami zagrożonymi wykluczeniem społecznym. Konferencja będzie skierowana do 70 osób ze środowisk: przedstawiciele władzy samorządowej, instytucji ekonomii społecznej oraz przedstawiciele sektora prywatnego. Trzecia konferencja zostanie zrealizowana w ośrodku szkoleniowo–rekreacyjnym. Jej tematem będzie podsumowanie realizacji projektu, analiza rzeczywistych efektów testowanego produktu. Wszystkie grupy zaangażowane w proces adaptacji ośrodka opiszą swoje wrażenia ze wspólnej pracy nad projektem. Konferencja

będzie skierowana do 70 osób ze środowisk: przedstawiciele władzy samorządowej, instytucji ekonomii społecznej oraz przedstawiciele sektora prywatnego.

Warsztaty – skierowane do przedstawicieli instytucji ekonomii społecznej i przedstawicieli ośrodków edukacyjnych i szkółąco doradczych (np. CIS) w celu wypracowania skutecznych metod aktywizacji zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym – upowszechnianie metody

Wizyta studyjna w Polsce – przedstawiciele instytucji ekonomii społecznej z kraju partnera wytypowani przez asystenta koordynatora na terenie Niemiec. Celem wizyty będzie poznanie systemu instytucjonalnego i sposobów rozwiązywania problemów grup docelowych. Przewidziana jest dla grupy 10 osób. Wizyta studyjna w Niemczech – zorganizowana dla grupy studentów zaangażowanych w przygotowanie adaptacji ośrodka i jego otoczenia. Będzie miała na celu zapoznanie wizytatorów z podobnymi projektami i sposobami ich realizacji w celu ułatwienia przygotowania adaptacji ośrodka zgodnie z przeznaczeniem jakiego ma on służyć. Przewidziana jest dla grup 5 osób.

Staże / praktyki zawodowe – działania przewidziane dla grupy osób zagrożonych wykluczeniem społecznym uczestniczących aktywnie w procesie tworzenia ośrodka, adaptacji budynku i jego otoczenia. W ramach staży przewiduje się zdobycie wiedzy praktycznej w ramach instytucji działających na obszarze Niemiec i Polski pozwalającej na skuteczne wdrożenie metody opracowanej w projekcie. Warsztaty kompetencyjne dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym – skierowane do osób zagrożonych wykluczeniem społecznym odbywające praktyki w Ośrodku. Beneficjenci tego elementu działania są osobami potrzebującymi wsparcia i często je otrzymującymi, jednak zwykle jest ono wyobcowane z ich środowiska lokalnego, niedostosowane do ich specyfiki osobowościowej i kompetencyjnej, koncentruje się na „twardych”, „produktowych” kursach: komputerowych, zawodowych, językowych). Osoby (grupy) zakwalifikowane do udziału w projekcie zostaną przebadane pod kątem oczekiwań i wezmą udział w warsztatach kompetencyjno-aktywizujących, dopasowanych do potrzeb uczestników. Psycholog, doradca zawodowy, pracownik socjalny – grupa specjalistów pracująca z osobami zagrożonymi wykluczeniem społecznym biorąca aktywny udział w realizacji projektu, będąca uczestnikami warsztatów kompetencyjnych i skierowana na staże, osoby aktywnie uczestniczące w ich rekrutacji.

ROZDZIAŁ V. BUDŻET PROJEKTU

Na budżet projektu składa się kwota 1.893.980 zł.

W tym koszty bezpośrednie stanowią 1.782.380 zł, a pośrednie 111.600 zł

Projekt w całości będzie finansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i nie wymaga wniesienia wkładu własnego.

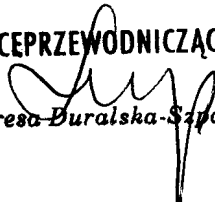
ROZDZIAŁ VI. PODSUMOWANIE

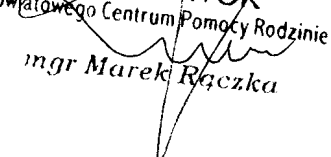
Projekt „Szansa na lepszą przyszłość” stanowi próbę adaptacji rozwiązań już sprawdzonych w kraju Partnera i z powodzeniem realizowanych w pracy z osobami zagrożonymi wykluczeniem społecznym. Dodatkową wartością wynikającą z realizacji zadań określonych w projekcie stanowić

będzie stworzenie na terenie Powiatu nowoczesnego Ośrodka, w którym realizowana będzie wymiana młodzieży zagrożonej wykluczeniem społecznym, profesjonalne przeprowadzanie szkoleń, kursów, konferencji i spotkań, rozbudowa ścisłej współpracy w zjednoczonej europej.

Wartością dodaną wynikającą z partnerstwa ponadnarodowego będzie stanowiła;

- bogata wiedza partnera jako instytucji ekonomii społecznej, efektywnie łączącej generowanie zysków z realizacją celów społecznych, elastycznie dostosowującej się do potrzeb rynku oraz reagującej na zapotrzebowania społeczności lokalnej,
- know how dotyczące niekonwencjonalnego sposobu kształcenia osób z grup zagrożonych wykluczeniem społecznym

WICEPRZEWODNICZĄCY RADY

Teresa Duralska-Szapowska

DYREKTOR
Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie

mgr Marek Rączka

UZASADNIENIE

Projekt „ Szansa na lepszą przyszłość” stanowi próbę zwiększenia efektywności działań podejmowanych przez instytucje publiczne realizujące swoje zadania ustawowe, poprzez wdrożenie metody zaadoptowanej z kraju Partnera, zwiększającej efektywności kształcenia zawodowego grup zagrożonych wykluczeniem społecznym z jednoczesnym wsparciem instytucji ekonomii społecznej.

Konieczność podjęcia uchwały w tym względzie wynika natomiast z wytycznych w zakresie przygotowywania wniosków innowacyjnych z komponentem ponadnarodowym. Uchwała stanowić będzie część późniejszej umowy ramowej na realizację w/w projektu.

DYREKTOR
Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie
mgr Marek Raczka